

[Statsministeren.]

vi begge erkende, men der skal dog være denne forhånds gode vilje til at gå ind i arbejdet.

Derimod er jeg ikke helt sikker på, om vi har fundet hinanden i bedømmelsen af problemerne på det lidt kortere sigt. Jeg tror, som jeg sagde i mit svar til det ærede medlem hr. Helge Nielsen, ikke på, at den socialdemokratiske tanke om en obligationsrationering er hensigtsmæssig, hverken på kort eller længere sigt. Man løser ikke problemet ved at indføre en rationering. Jeg tror, alle folk har den opfattelse, som jeg i hvert fald har, at en rationering er nu noget, der skal ophæves på et eller andet tidspunkt. Altså er det ingen løsning på problemet. Men det er heller ikke anvendeligt på det korte sigt. Jeg tror derfor ikke, at vi skal skabe forventninger om, at der gives sådanne meget kortsigtede indgreb af den ene eller den anden art, som kan tjene til løsningen af det, der er dansk økonomis problemer. Tværtimod er jeg af den opfattelse, at sådanne kortsigtede løsninger kunne tilsløre behovet for de mere langsigtede løsninger derigennem, at de tilslører, hvad der egentlig er de generelle problemer i dansk økonomi.

Hr. Per Hækkerup var inde på, at regeringen ville begrænse kommunernes låntagning. Ja, vi har givet udtryk for, at vi anser det for at være et af de væsentlige områder, der må med i en bedømmelse af de nødvendige langsigtede ændringer i dansk økonomi. Nu kan man selvfølgelig sige: ja men man begrænser kommunernes muligheder for at foretage de nødvendige investeringer — det var vist omtrent det udtryk, hr. Per Hækkerup brugte. Det kan ingen bestride at der kan være en risiko for, men her gælder det rigtignok om, at man så må se sin egen indstilling til kommunernes investeringsproblem og finansieringsproblem i sammenhæng med sin holdning til de andre økonomiske områder.

Hr. Per Hækkerup siger: disse indgreb over for kommunerne er skadelige. Han bebrejder regeringen, at den fører en forbrugsbegrænsende finanspolitik. Den er for stram, siger hr. Per Hækkerup, og samtidig giver hr. Per Hækkerup udtryk for, at han igennem den differentierede rente vil hjælpe til at øge erhvervslivets investeringer.

Ja men hvordan går nu alt det her op? Når vi generelt gennem mere end en halv snes år har arbejdet med det problem, at vor valutaindtjening ikke slog til, at opsparingen ikke slog til, hvordan klarer man så det problem ved at gå ud og sige til befolkningen: vi vil ikke have begrænsninger i kommunernes aktivitet, vi vil ikke have begrænsninger i statens aktivitet, vi vil ikke finde os i den stramme finanspolitik, der begrænser befolkningens forbrug, og vi vil udvide erhvervslivets investeringer. Jeg tror, vi er nødt til at sige, at et af de væsentligste krav, der må stilles til os alle, er kravet om villighed til at sige til befolkningen: ja men på et af disse områder bliver vi altså nødt til at begrænse, for ellers er der ingen løsning i det. Og det er det, jeg håber man kan komme frem til ved at gå ind i den langsigtede drøftelse.

Hr. Per Hækkerup siger, at han gerne vil høre noget nærmere om fondsdannelserne. Ja, det er da klart. Jeg tror nu, at jeg generelt må minde om det, jeg sagde i åbningstalen. Også denne side bør bedømmes i sammenhæng med den rapport, der kommer fra kapitaldannelsesudvalget, selv om den i det væsentligste nok kommer til at beskæftige sig med obligationsmiseren. Jeg tror, det skal ses i denne sammenhæng, og jeg vil da gerne sige, at jeg tror, socialdemokratiet har ret i, at det generelt vil være rigtigt at knytte tanken om fondsdannelser til tanken om fremtidige udvidelser af vor folkepension. Det tror jeg er rigtigt. Men socialdemokratiet ved jo — jeg håber ikke, at jeg herved slår noget i stykker for den åbne drøftelse, jeg gerne vil have mellem partierne — at den form, som socialdemokratiet i sin tid foreslog med den indtægtsbestemte folkepension, efter regeringens mening ikke er en rigtig måde at løse det problem på. Det er det hverken med den varierende pensionsydelse eller de tanker, der lå bag ved, og som jo kom til at minde lidt om det, som hr. Haunstrup Clemmensen beskæftigede sig med, magtdirigeringen af kapitalerne til erhvervslivet. Derimod vil det vel være naturligt netop at drøfte metoden for fremskaffelsen af disse fonds — og dér har jeg givet udtryk for, at der skal da nok vise sig at være ganske stort sammenfald — og anvendelsen af dem. Jeg tror, man i højere grad skal interessere sig for